واکنش سازمان میراث فرهنگی به ادعای مالکیت بنیاد مستضعفان بر کاخ‌ها

سازمان میراث‌فرهنگی در پاسخ به ادعای مالکیت بنیاد مستضعفان بر کاخ موزه‌های سعدآباد و نیاوران بیانیه‌ای منتشر کرد. به گزارش روابط عمومی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، متن این بیانیه به این شرح است: «کاخ‌های نیاوران و سعدآباد که به‌جامانده از دوره قاجار و پهلوی است، متعلق به وزارت دربار بوده و هزینه ساخت و ایجاد باغ و ساختمان‌های آن از منابع ملّی پرداخت شده است. این اموال به‌هیچ‌وجه متعلق به خاندان پهلوی نبوده و ازاین‌رو، به دولت جمهوری اسلامی به‌نمایندگی سازمان تخصصی متولی میراث‌فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری تعلق دارد. در تاریخ ۱۳/۱۲/۱۳۵۷، زمانی که حضرت امام خمینی قدس سرّه الشریف، طی فرمانی اختیار اموال منقول و غیرمنقول خاندان پهلوی را به شورای انقلاب واگذار کردند، شورای انقلاب نیز بلافاصله به‌موجب لایحه قانونی مورخ ۲۳/۱/۱۳۵۹ کاخ‌های سعدآباد و نیاوران را برای ایجاد موزه به وزارت فرهنگ سابق واگذار کرد؛ چراکه سند این املاک به‌نام وزارت دربار سابق، اداره بیوتات سلطنتی صادر شده بود و از آن تاریخ نیز این کاخ‌ها در اختیار وزارت فرهنگ وقت بوده و بعد از آن هم این سازمان به‌عنوان جانشین قانونی آن وزارتخانه اقدام نموده است.

جزییات قانون حفاظت از تالاب ها در گفت وگو با «ابولفضل آبشت» بررسی شد

ارمغان بهارستان برای تالاب ها

گروه ایرانشهر- زهرا داستانی: زهر خشکسالی در رگ‌های تالاب آنقدر رسوخ کرده که حیاتش را به یغما برده و حالا وقت آن است که طبیبی بیاید. طبیبی که پادزهری از جنس قانون بیاورد تا تالاب‌ها را از مرگ حتمی نجات دهد. و حالا نسخه طبابت نمایندگان مجلس برای ۸۰ تالاب در معرض خطر نابودی ایران قانونی است که تمام بهره‌برداری منجر به تخریب تالاب‌ها را ممنوع می‌کند. قانونی که گرچه ضمانتی برای اجرای آن وجود ندارد اما روزنه امیدی است برای حفظ و نگهداری تالاب‌ها و طبیعت ایران.

حافظه‌ها به یاد نمی‌آورند که نخستین تالابی که مرگ را تجربه کرد کدام تالاب بود. مرگ تالاب‌های ایران آنقدر تدریجی و در سکوت بود که کسی نفهمید چه شد. سال‌ها بعد بود که آمارها گفتند ۸۰ تالاب در معرض نابودی اند و یک به یک تالاب‌های ثبت شده در کنوانسیون بین المللی رامسر جام شوکرانشان را سر می‌کشند و می‌میرند. مرگ تدریجی تالاب‌ها اما آن زمان به گوش همه رسید که دریاچه ارومیه بزرگ‌تری دریاچه داخلی ایران و دومین دریاچه بزرگ آب‌شور دنیا ذره ذره آب شد. سرنوشتی که هامون، انزلی، گاوخونی، پریشان، چغاخور، شادگان، طشک، گندمان و هورالعظیم به آن گرفتار شدند و خشکسالی‌اش گریبان مردم را گرفت. دست درازی انسان به طبیعت اما به همین جا ختم نشد. معدن سازی، ساخت و ساز کارخانه‌ها و واحدهای صنعتی و بهره برداری و طمع برای کاشت بیش از اندازه محصولات، رودخانه‌ها را خشک کرد، مسیر آب را تغییر داد و سفره‌های زیر زمینی را خالی کرد. گرد و غبار همراه با نمک تنها بخشی از پیامدهای این بد عهدی انسان با طبیعت بود. نابودی اکوسیستم، زندگی را نه تنها برای انسان‌ها سخت کرد بلکه پرندگان را از وطن راند، ماهیان را کشت و گیاهان تالاب را نابود کرد. نابودی تالاب‌ها اما یک بیداری عمومی به همراه داشت. بیداری که به مجلس هم رسید. روز گذشته نمایندگان مجلس شورای اسلامی با ۱۳۴ رای موافق، ۶ رای مخالف و ۶ رای ممتنع از مجموع ۱۹۶ رای ضمن تصویب کلیات لایحه حفاظت، احیا و مدیریت تالاب‌های کشور در ماده‌ای از آن، هرگونه بهره‌برداری را که منجر به تخریب تالاب‌ها شود ممنوع کردند. براساس این مصوبه، مجلس هرگونه بهره برداری و اقدامی را که منجر به تخریب و آلودگی غیر قابل جبران تالاب‌ها شود، ممنوع اعلام کرد و سازمان حفاظت محیط زیست را مرجع تشخیص تخریب و آلودگی غیر قابل جبران مشخص کرد. سازمانی که تا پیش از این نیز سعی در تشخیص و درمان تالاب‌های در حال احتضار داشت اما علی‌رغم تمام تلاش‌ها، بودند طرح‌ها و پروژه‌های عمرانی که بدون ارزیابی زیست محیطی و با وجود مخالفت سازمان محیط زیست که فعالیت می‌کردند و جان تالاب‌ها را می‌گرفتند. نمونه‌اش تالاب هورالعظیم بود که در دولت نهم و دهم کار خود را بدون ارزیابی زیست محیطی آغاز کرد و سال‌ها بعد به واسطه تلاش‌ها فعالان و مسئولان سازمان حفاظت محیط زیست دست شرکت‌های اکتشاف نفت را از آن کوتاه کرد.

حالا اما گرچه براساس تبصره‌های ذیل لایحه حفاظت، احیا و مدیریت تالاب‌های کشور، دستورالعمل تخریب و آلودگی غیر قابل جبران تالاب ها باید حداکثر ظرف مدت ۶ ماه از تاریخ ابلاغ این قانون توسط سازمان حفاظت محیط زیست تهیه شود و به تصویب هیات وزیران برسد تا مبنای عمل سازمان مذکور و تمامی مراجع ذی‌ربط قرار گیرد اما پیش از همه اینها مهم‌ترین مسئله آن است که چه قاعده و قانونی می‌تواند اجرایی این لایحه را تضمین کند؟ آیا دست سازمان محیط زیست که تا پیش از این نیز کار تشخیص و نظارت بر تالاب‌ها را بر عهده داشته، بازتر از قبل خواهد شد؟ ابوالفضل آبشت، مدیر ملی طرح حفاظت از تالاب‌های ایران به این سوال‌ها پاسخ داده است.

تکلیف سازمان محیط زیست برای تأمین آب تالاب ها

ابوالفضل آبشت در گفت‌وگو با «ابتکار» درباره مفاد این قانون بیان کرد: این قانون سازمان محیط زیست را مکلف می‌کند که نیازهای آبی تالاب‌ها را تعیین کند و از آن مهم‌تر این که وزارت نیرو مکلف به تامین نیاز آبی خواهد شد که سازمان محیط زیست برای تالاب‌ها تعیین کرده است. او با اشاره به خلاءهای قانونی موجود در رابطه با محیط زیست در ایران گفت: یکی از خلاءهای قانونی این بود که وزارت نیرو مکلف به تامین آب مورد نیاز تالاب هاست تا تالاب‌ها بتوانند ارزش و کارکرد خود را حفظ کنند. با وجود این اهرم قانونی سازمان محیط زیست می‌تواند مطالبه‌گری بیشتری داشته باشد یعنی از وزارت نیرو مطالبه‌گری کند. آبشت با اشاره به تصویب لایحه حفاظت از تالاب‌ها در مجلس گفت: با وجود پشتوانه قانونی و حمایت قانونی که اکنون فراهم شده است امیدواریم حق قانونی تالاب‌ها را تامین کنیم. مدیر ملی طرح حفاظت از تالاب‌های ایران افزود: در ماده ۵ این قانون دولت مکلف است برای طرح‌هایی که برای تحقق این لایحه قانونی مصوب شده است، تامین اعتبار کند. با وجود این اعتبارات می‌توان برای تحقق تالاب‌ها در راه درست استفاده کرد بنابراین موضوع تامین آب از طرف وزارت نیرو و موضوع اعتبارات که برای حفظ و احداث تالاب‌ها خرج خواهند شد از جمله عوامل مهم هستند. او با اشاره به بند دیگری از این لایحه افزود: بند دیگری هم درباره ورود گونه‌های گیاهی و جانواری غیر بومی در این لایحه وجود دارد. موضوعی که یکی از مشکلات محیط زیستی در رابطه با تالاب‌ها به شمار می‌آید که این قانون ورود گونه‌های گیاهی و جانوری را ممنوع کرده است و سازمان موظف است این گونه ها را تهیه و هر دوسال یک‌بار آنها را به روزرسانی کند. مدیر ملی طرح حفاظت از تالاب‌های ایران درباره ضمانت اجرایی این قانون گفت: وقتی اعتباری نباشد که بخواهیم قانونی را که وجود دارد پایش کنیم ضمانتی هم وجود ندارد ولی با وجود اعتباری که بتوان طرح‌ها را اجرا و پایش کرد این نوعی ضمانت اجرایی برای لایحه می‌شود. او افزود: به هر حال این قانون بخشی از خلاءهای سازمان را برطرف می‌کند و در بهبود وضعیت تالاب‌ها موثر است. برای احیای یک تالاب، سازمان‌ها و دست اندرکاران زیادی تلاش می‌کنند و هر کدام از آنها تیکه‌هایی از یک پازل بزرگتر هستند. یکی دیگر از این پازل همین قانون است که باید خلاءها را پر کند. سازمان محیط زیست به لحاظ قانونی باید پیگیری کند و به صورت مطالبه گرانه با وزارت نیرو به دنبال احیای دریاچه، رودخانه و تالابها باشد.

دست محیط زیست بازتر شد

آبشت در پاسخ به این سوال که آیا این قانون دست محیط زیست بازتر شده است، گفت: دست محیط زیست بسته نبوده ولی با وجود این لایحه بیشتر مورد حمایت قرار گرفته است. جنس بهره برداری از نوع داخلی مثل هورالعظیم تالاب را تخریب غیر قابل جبران می‌کند. و اکنون با وجود این قانون این نوع تخریب‌ها ممنوع می‌شود. سازمان محیط زیست مکلف است که تالاب را حفظ کند ولی وقتی پشتوانه‌ای قانونی وجود نداشته باشد نمی‌توان کسی را مجبور کرد ولی با وجود این لایحه دیگر می‌توان از انجام عملیات غیر قانونی و نامناسب جلوگیری کرد.

مدیر ملی طرح حفاظت از تالاب‌های ایران در پاسخ به این سوال که چه کسی می‌تواند این لایحه قانونی را تضمین کند، گفت: هیچ کس نمی‌تواند ضامن این قانون شود و تنها مطالبه‌گری بین سازمان‌های مسئول می‌تواند ضمانتی برای این قانون باشد مثل استانداری‌ها، شهرداری‌ها، سازمان محیط زیست وزارت نیرو و مردم که از همه مهمتر هستند. با این حال گرچه این قانون تازه پاست باید، منتظر ماند و دید که چه سرنوشتی در انتظار این لایحه قانونی است؟ آیا این قانون نیز به فراموشی سپرده می‌شود یا آغازی خواهد بود برای توجه بیشتر به محیط زیست؟

خبر

مهدی محسنیان‌راد، در نشست روز جهانی بناها و محوطه‌های تاریخی مطرح کرد

احتمال وجود تلگراف نوری در دوران هخامنشی

وجود خاکریزهای مصنوعی با فواصل معینی از یکدیگر و برج های سنگی ناشناخته که بر روی آنها دو نوع آتش روشن می شد از احتمال وجود تلگراف نوری در دوران هخامنشی حکایت می کند.

به گزارش ابتکار به نقل از روابط عمومی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری، مهدی محسنیان‌راد جامعه شناس، نویسنده و استاد دانشگاه این مطلب را در نشستی که به مناسبت روز جهانی بناها و محوطه های تاریخی به همت گروه مطالعات راه ابریشم پژوهشکده بناها و بافت‌های تاریخی-فرهنگی در محل پژوهشگاه برگزار شد مطرح کرد .او سخنرانی‌اش را با عنوان «تصور تلگراف نوری دوران داریوش هخامنشی به عنوان یکی از شواهد کهکشان چهارم ارتباطی» با اشاره به نگاه «سه کهکشان ارتباطی» هربرت مارشال مک لوهان از منظر ارتباطات به تاریخ تمدن؛ شامل کهکشان شفاهی، گوتنبرگ، مارکنی آغاز کرد و گفت: مک لوهان معتقد بود هیچ نوع ارتباط با واسطه راه دور یا ارتباط رسانه‌ای نمی‌تواند همچون گفت وگوی شفاهی؛ چهره به چهره، همه حس‌های انسان را به کار گیرد .او با اشاره به جرقه نخست در تصور وجود کهکشان ارتباطی چهارم و دیدار مرحوم کاظم معتمدنژاد، پدرعلم ارتباطات ایران با مک لوهان در بازگشت از کنفرانس ارتباطات سنتی در هاوایی گفت: با اشاره معتمدنژاد در این ملاقات به کتاب کهکشان گوتنبرگ مک لوهان به شیوه تکثیر دستی به وسیله دیکته همزمان به تعدادی وراق در دوران آل بویه، او می‌گوید من از ایران غفلت کرده‌ام . وی افزود: ۲۰سال بعد به توصیه معتمدنژاد نگارش کتابی درباره تاریخ ارتباطات در ایران آغاز شد و در ششمین سال و در حالی‌که کتاب رو به اتمام بود در اثر دستیابی به اطلاعاتی از دوره داریوش هخامنشی و پس از آن «مانی » عنوان کتاب تبدیل به ایران در ۴کهکشان ارتباطی؛ سیر تاریخ ارتباطات از آغاز تا امروز" شد . به گفته محسنیان راد، نخستین مواجه به مطلبی درباره احتمال وجود تلگراف نوری در دوران هخامنشی در سفرنامه ساموئل گرین ویلربنجامین با این محتوا بود؛ از دیدنی‌های دیگر فلات مرکزی ایران که توجه هر مسافری را به خود جلب می‌کند خاکریزهای مصنوعی است که به فواصل معینی از یکدیگر صدها میل در سراسر دشتها و صخراها ساخته شده است .

ایرانی‌ها می‌گویند این خاکریزها در زمان جمشید ساخته شده است آنها هر بنایی را که درباره اش چیزی نمی‌دانند منتسب به عهد جمشید می‌کنند اما بعضی از دانشمندان ایران عقیده داشتند که از این خاکریزها استفاده ارتباطی و خبری مانند تلگراف می‌کردند . وی افزود: حدود یک قرن پس از بنجامین اولین منبع ایرانی که به تلگراف نوری عهد باستان ایران اشاره کرده کتابی است که سال ۱۳۴۳کمیسیون ملی یونسکوی ایران در شانزدهمین سال تأسیس خود به نام ایرانشهر منتشر کرده است . در این کتاب آمده است: در بیابان های ایران تپه های مصنوعی با فاصله های مساوی دیده می شود نزدیک ترین این تپه ها به تهران تپه ایست واقع در راه ری به شمال ورامین، این فرضیه مطرح است که تپه‌های یاد شده احتمالا باقیمانده برج‌های خبر رسانی دوران هخامنشیان هستند . او در ادامه به نظریات برخی باستان شناسان به چنین نظام ارتباطی اشاره کرد و گفت :از معدود کسانی که تا قبل از انتشار کتاب ایران در چهار کهکشان ارتباطی بیش از همه در باره جزئیات تلگراف نوری کار کرده اند مرحوم محمد مهدی مظلوم زاده یک مورخ غیر دانشگاهی است که حاصل مطالعات اش را به صورت مقاله مفصلی با عنوان «بقایای برج های آتش خبر در فارس» چاپ کرد . وی افزود: مظلوم زاده در این مقاله گفته است برج های سنگی ناشناخته ای از دوران هخامنشیان در استان فارس دیده می شود که بالای آنها به طور همزمان دو نوع آتش در آتشدان های سنگی روشن می‌شده است . شعله سفید از هیزم آغشته به پیه حیوانات و شعله قرمز از هیزم معمولی ... (یکی نماینده پیام شاد و دیگری غیر شاد و به عبارتی مثبت و منفی) مراقبان برج ها نوع آتش های رمزی را از دور تشخیص داده و همان رنگ آتش را روشن می کردند.

نوبت دوم

مرکز مشترک آب ایران و استرالیا آغاز به کار کرد

مدیر دفتر برنامه‌ریزی و تلفیق ستاد دریاچه ارومیه و استاد دانشگاه صنعتی شریف از آغاز به کار مرکز مشترک آب ایران و استرالیا با محوریت پروژه‌های احیای دریاچه ارومیه خبر داد.

به گزارش ابتکار به نقل از روابط عمومی ستاد احیای دریاچه ارومیه، مسعود تجریشی در مراسم افتتاحیه مرکز مشترک آب ایران و استرالیا که با حضور سفیر استرالیا و نمایندگانی از سازمان محیط زیست و ستاد احیای دریاچه ارومیه و جمعی از استادان دانشگاه صنعتی شریف در این دانشگاه برگزار شد، اظهار کرد: این مرکز بعد از توافق بین وزیر نیروی ایران و وزیر تجارت استرالیا که در شهریور ماه سال گذشته منعقد شد کار خود را آغاز کرد. وی افزود: استرالیا با نمایندگی دانشگاه ملبورن به عنوان سی و چهارمین دانشگاه دنیا و ایران با نمایندگی دانشگاه صنعتی شریف به عنوان یک دانشگاه فنی برای پیگیری این مرکز انتخاب شده و این مرکز در دانشگاه صنعتی شریف مستقر شد.

مدیر دفتر برنامه ریزی و تلفیق ستاد احیای دریاچه ارومیه با اشاره به اینکه سه سال پیش تفاهم‌نامه‌ای بین پنج دانشگاه پلی تکنیک، تهران، شهید بهشتی، علوم پزشکی و صنعتی شریف در حضور وزیر علوم منعقد شد، گفت: این تفاهم‌نامه به منظور پیگیری فعالیت‌های مشترک بین این دانشگاه‌ها ایجاد شد برای اینکه بتوانیم از این توافق موجود استفاده کنیم، چهار دانشگاه فنی یعنی دانشگاه شریف، پلی تکنیک، تهران و شهید بهشتی دو جلسه برگزار کردند و قرار شد دانشگاه شریف به عنوان نماینده ایران و دانشگاه ملبورن به عنوان نماینده استرالیا در حوزه آب به صورت عموم همکاری‌های مشترک خود را آغاز کنند.

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی

منطقه ویژه اقتصادی انرژی، شیلات و آبخیزداری لاوان (سهامی خاص)

شرکت منطقه ویژه اقتصادی انرژی شیلات و آبخیزداری لاوان (سهامی خاص) در نظر دارد به استناد قانون برگزاری مناقصات، انجام خدمات ذیل را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.

۱) موضوع مناقصه:

الف) شرح مختصر کار:

شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت زمان انجام کار	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۹۶/۰۱	انجام حجم خدمات عمومی	یک سال شمسی	۳۴۵/۰۰۰/۰۰۰

ب) شرایط متقاضی:

۱- داشتن شخصیت حقوقی و ارائه مدارک رسمی شرکت از قبیل اساسنامه، آگهی تاسیس و آخرین آگهی تغییرات مدیریتی شرکت

۲- داشتن امکانات و نیروی انسانی ماهر و متخصص

۳- دارا بودن شماره اقتصادی، شناسه ملی و همچنین گواهی تایید صلاحیت معتبر از وزارت کار و امور اجتماعی

٤- توان ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ مندرج در جدول فوق و همچنین توان ارائه تضمین انجام تعهدات به میزان ده درصد مبلغ پیشنهادی (در صورت برنده شدن)

* دارا بودن توانایی مالی جهت اجرای تعهدات موضوع مناقصه معادل مبلغ برآوردی پیمان با ارائه مستندات قانونی از قبیل گواهی پرداخت مالیات سالانه یا حق بیمه تامین اجتماعی و یا تایید اعتبار از سوی بانکها و موسسات مالی و اعتباری تا سقف مبلغ برآوردی مناقصه

۵- داشتن سه فقره سوابق کاری مرتبط با موضوع پیمان معادل حجم و مبلغ برآوردی پیمان در پنج سال گذشته

۶- دو فقره گواهی حسن انجام کار از کارفرمای قبلی، مرتبط با موضوع پیمان حداکثر مربوط به ۵ سال گذشته

۲) برآورد مناقصه: مبلغ برآوردی ۶/۹۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال می باشد.

۳) نام و نشانی دستگاه مناقصه گذار: استان هرمزگان جزیره لاوان سه راه شهید خوش اخلاق شرکت منطقه ویژه اقتصادی انرژی شیلات آبخیزداری لاوان (سهامی خاص) کد پستی ۷۹۷۸۱۱۱۱٤۵

٤) مهلت و نشانی دریافت اسناد مناقصه:

اشخاصی که دارای شرایط اولیه مندرج در بند «ب» ماده «یک» بوده و متقاضی شرکت در مناقصه فوق الذکر می باشند. می توانند به مدت ۷ روز کاری پس از انتشار نوبت دوم آگهی (که یک روز پس از درج آگهی نوبت اول چاپ می شود)، درخواست اعلام آمادگی خود جهت شرکت در این مناقصه را به انضمام اسناد مثبته احراز شرایط مندرج در بند «ب» ماده «یک» این آگهی به نشانی تهران: خیابان جمهوری، سه راه جمهوری، نرسیده به پل حافظ کوچه یغما پلاک ۱۷ ساختمان مرکزی هشتم طبقه دوم منطقه ویژه اقتصادی لاوان و یا استان هرمزگان به نشانی جزیره لاوان سه راه شهید خوش اخلاق شرکت منطقه ویژه اقتصادی لاوان امور حقوقی و پیمانها ارسال و تحویل نمایند. دستگاه مناقصه گذار پس از بررسی تقاضاهای واصله ظرف مدت ۷ روز کاری از تاریخ خاتمه مهلت ارسال تقاضا، نسبت به دعوت متقاضیان واجد شرایط جهت خرید اسناد مناقصه اقدام خواهد نمود. ضمنا تلفن های شماره ٤٤٢٨٩٤٠٠-۰۷۶ و ۶۶۷۲۵٤۸۰-۰۲۱ و نمابر شماره ٤٤٢٨٩٤٠٢-۰۷۶ و ۶۶۷۲۵٤۹۵-۰۲۱ آماده پاسخگویی می باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۹۶/۱/۳۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۹۶/۱/۳۱

روابط عمومی شرکت منطقه ویژه اقتصادی انرژی، شیلات و آبخیزداری لاوان (سهامی خاص)

۸٤۵

نوبت دوم

(اقتصاد مقاومتی، تولید - اشتغال)

آگهی مناقصه عمومی

وزارت نیرو
شرکت برق منطقه ای آذربایجان

شرکت برق منطقه ای آذربایجان در نظر دارد تهیه و نصب و راه اندازی چیلر تراکمی اسکرو ۲۰۰ تن تبرید واقعی را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولتی(ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

مهلت فروش اسناد: ازساعت ۸ صبح مورخه ۹۶/۱/۳۰ لغایت ساعت ۱۹ مورخه ۹۶/۲/۵

مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۳۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال بحروف (سیصد و پنجاه میلیون ریال) بصورت ضمانتنامه بانکی و یا واریز نقدی بحساب سیبا به شماره ۲۱۷۵۰۹۰٤۰۸۰۰۶ بانک ملی شعبه برق منطقه ای تبریز بنام شرکت برق منطقه ای آذربایجان

مهلت بارگذاری پیشنهادات در سامانه ستاد: آخرین مهلت تحویل اسناد ساعت ۱۰ روز یکشنبه مورخه ۹۶/۲/۲٤

بهای فروش اسناد: ۲۰۰/۰۰۰ ریال (دویست هزار ریال)

-ساعت، روز و محل قرائت پیشنهادات: روز یک شنبه ساعت ۱۱ مورخه ۹۶/۲/۲٤ تبریز بلوار استاد شهریار نبش پارک باغلارباغی شرکت برق منطقه ای آذربایجان طبقه ششم، سالن جلسات خواهد بود.

-شرایط خاص:

۱- داشتن تجربه کافی و مرتبط با موضوع

۲- داشتن امکانات، تجهیزات نیروی متخصص

۳- ارائه سوابق فعالیت های انجام شده در ارتباط با موضوع مناقصه

نحوه برگزاری مناقصه: ۲مرحله

مدت انجام پروژه: ۱ ماه

لازم به توضیح است به پیشنهادهای فاقد امضاء - مشروط - مخدوش و پیشنهادهایی که بعد از انقضاء مدت مقرر در آگهی واصل شود مطلقا ترتیب اثر داده نخواهد شد و سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است.

جهت اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۰۲۱-۲۷۳۱۳۱۳۱

دفتر ثبت نام سامانه ستاد: در تبریز ۰٤۱-۳۵۲۶۸٤۵۹ در تهران ۰۲۱-۸۵۱۹۳۷۶۸-۸۸۹۶۹۷۳۷

جهت اخذ اطلاعات بیشتر به سایت های زیر مراجعه و یا با شماره تلفن ۰٤۱-۳۳۲۸۱۲۶۵ تماس حاصل فرمایند.

www.tavanir.org.ir tets.mporg.ir www.azrec.co.ir

تاریخ انتشار نوبت اول: ۹۶/۱/۲۸ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۹۶/۱/۳۱

روابط عمومی شرکت برق منطقه ای آذربایجان

۶۰۱